

— Рана нѣма, съ радостенъ гласъ забѣлѣжва Куропаткинъ.

— Какъ нѣма? Кръвта са пръскаше въ лицето на Скобелева.

— Тогава.... Поздравлявамъ ви съ контузия, громко извика нѣкой си.

Тукъ вече Скобелевъ лѣгнува на креватъ.

— Но какъ болно бѣше, какъ далечь отекокни, азъ мисляхъ че тя го ранѣ дѣлбоко. Пѣскоро да са облачате. Боли и нѣма какво да са прави, трѣбва да са върви. Ний разглѣдваме полушибката: оказва са че коршумътъ ударилъ въ дѣснитъ хѣлбокъ, тамъ гдѣто е канашть, скъсалъ го и като пробилъ канашть силно ударилъ тѣлото. Скобелевъ бѣше контуженъ въ траншеята, гдѣто обикновенно си, гдѣто прѣбиванието са считаше най-безопасно.

— Здорово, молодцы! Спасибо за службу! чрѣзъ нѣколко мгновения вече пакъ звучеше гласъ на Скобелева въ траншеята, подъ грѣмътъ и трясъкъ на новата атака на турцитъ. Сега тя много иѣ-свирина е, отъ колкото въ първите два пѣти и отправленна главно на фланговетъ. Скобелевъ, Мелицкий и Куропаткинъ взиматъ подкрепления и са спущатъ тамъ да ги усилятъ. Неопитните ротни командири правятъ погрѣшка, бѣрзатъ да стрѣлятъ, отъ това пакъ много возияния съ екстракция на пушки Кринка и огньтъ не така гѣстъ. Въ тази минута азъ наблюдавамъ за първъ пѣтъ залповетъ на турцитъ. До сега тѣ стрѣляхъ съ прѣкъснатъ огнь, гѣсто, но не съ залпове. Вирочемъ той бѣше отъ най-несполучливите и повече не са повтаря..... Фитилните гранати отъ гладкостволни турски топове, като ракети са извиватъ надъ насъ, като оставятъ огнени слѣди въ височината..... Турцитъ ловяха нашето ура и го прѣдавахъ на свойтъ дѣсенъ флангъ.

Още нѣколко минути и атаката е отбита. Неприятельтъ избѣгнува за да не я вѣзбонови днеска, по отъ траншеите си ни бие съ пушеченъ огнь. Всичките съ горѣщина очи даватъ утрото. Всичките ги мѫчи една мисль; за загубитъ на тая ноќь. Хубаво, ако липсовать двѣстѣ душъ.... Чтомъ като са съзори, произведохъ повѣрка и са оказа че тази ноќь намъ е костувала сто и тридесетъ человѣка убити и ранени.

Още едно дененощие азъ прѣкарахъ тукъ и на другата вечеръ Скобелевъ отново бѣше контуженъ въ плѣ-